

[Korsgaard.]

ning, der gaar godt? Det vil dog vist ingen turde paastaa. Ser vi paa det, man nu foretager her — med den højtærede Finansministers Billigelse selvfølgelig, for ellers var Forslaget ikke kommet frem —, dette, at man uden videre skriver Statsbanerne ned med 40 Mill. Kr., hvad er saa det Udtryk for? For det overmaade simple, at man afskriver alt for lidt paa Statsbanernes aarlige Driftsbudget, thi enhver, der overhovedet har Begreb om Regnskab, vil da vide, at ekstraordinære Afskrivninger statusmæssigt behøves ikke, naar man afskriver tilstrækkeligt paa Driften.

Altsaa, de 40 Mill. Kr.s øjeblikkelige Afskrivning nu er kun Udtryk for, at de mange Millioner Kroners Underskud, som Statsbanerne har haft gennem alle de Aar, hvori vi har haft den nye Regnskabsform, har i Virkeligheden været meget større, end det saa ud til; for at tro, at det, at man en Gang imellem afskriver et halvt Hundrede Millioner Kroner, ikke betyder noget driftsmæssigt, det er da fuldstændig urimeligt. Det er Udtryk for, at man har afskrevet for lidt eller, om man vil, Udtryk for, at det, man sætter over paa Statsbanernes Nyanlæg og forøger disses Værdi med Aar for Aar, er i Forhold til den Værdi, de paagældende Ting i Virkeligheden har, et alt for stort Beløb.

Jeg maa altsaa hævde, at Statsbanernes Økonomi er meget daarlig. Jeg tør ikke paa nogen Maade give Anvisning paa, hvorledes den skal blive bedre — det er muligt, at den ikke kan blive bedre, det skulde nu være underligt, men det faar nu være, hvad det være vil —, men at den er overmaade daarlig, derom er der ingen Tvivl, og at Følgen deraf burde være, at man burde gaa frem med den yderste Forsigtighed, hvor det gælder Nyanlæg, som ikke er absolut nødvendige, synes jeg dog burde staa klart for ethvert forstandigt, økonomisk anlagt Menneske uden Hensyn til, hvor den paagældendes politiske Anskuelse i øvrigt ligger.

Fra disse Bemærkninger angaaende Statsbanernes Forhold vender jeg mig til den højtærede Finansminister. Jeg maa som Overgang have Lov til at sige, at naar jeg i saa høj Grad har opholdt mig ved Statsbanernes Økonomi, er det bl. a., fordi der efter mine Begreber ikke kan være nogen Tvivl om, at den Faktor i hele Statsregnskabet, der efterhaanden spiller den allerstørste Rolle i Retning af, om Regnskabet viser Balance eller ikke, er Statsbanerne.

Førend jeg gaar over til at sige nogle faa Ord om det Finanslovsforslag, der er fore-

lagt, vil jeg gerne sige nogle faa Ord dels om Statsregnskabet, dels om det Finansaar, hvori vi befinder os.

Om Statsregnskabet er der for saa vidt ikke meget godt at sige. Det viser et Underskud paa henimod 11 Mill. Kr. Den Gang vi behandlede Forslaget til Tillægsbevillingslov for 1928—29, viste dette Forslag, sammenholdt med den tilsvarende Finanslov, at der vilde komme et Underskud paa henved 12 Mill. Kr.; men da normalt Udgiftsposterne er mindre i Statsregnskabet, end de er i Tillægsbevillingslov og Finanslov sammenlagt, bedømte jeg Situationen saaledes, at man vilde faa et Underskud paa 10 Mill. Kr. Det blev nu altsaa noget mere.

Jeg erindrer jo, som den højtærede Finansminister omtalte, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, da jeg fremsatte den Anskuelse, at Underskuddet vilde blive 10 Mill. Kr., mente at turde sige, at Underskuddet ikke vilde blive nær saa stort. Det blev nu altsaa noget større, end jeg kavde bedømt det til, og jeg har aldrig kunnet begribe og vil sikkert heller aldrig komme til at begribe, hvad der kan have været det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Hensigt med at staa op og sige, at Underskuddet ikke vilde blive omkring de 10 Mill. Kr., for det var saa ligetil, at det maatte blive det, efter de paagældende Tal, at man saa sandelig ikke behøvede nogen profetisk Gave for at se det.

Men Underskuddet blev, som sagt, lidt større, end jeg havde beregnet, og der er navnlig paa Indtægts siden et Par Poster, som jeg ikke rigtig forstaaer kan blive saa væsensforskellige fra de tilsvarende Poster paa Finansloven sammenholdt med Tillægsbevillingsloven. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa § 3 A. 10., hvor der er blevet et Underskud paa 0,4 Mill. Kr. mod et forventet Overskud paa 700 000 Kr., og ligeledes paa et tilsvarende Forhold paa § 7 g., Tilfældige Indtægter, og beder den højtærede Minister, naar han faar Ordet, om at forklare dette. Jeg har i hvert Tilfælde ikke kunnet finde nogen Forklaring paa, at Statsregnskabet paa Konti, der er saa forholdsvis smaa, kan være saa overmaade forskelligt fra det anslaaede.

Men altsaa, Underskuddet blev godt og vel de 10 Mill. Kr. Overfor dette er det allerede nævnt, at det, der gør Hovedudslaget, er dels Statsbanernes Økonomi, som var saa langt ringere end anslaaet, og saa naturligvis det, at man har faaet Forrentningen af Landmandsbanklaanet med. Her vil jeg gerne gøre en Bemærk-